

Bystřické pohledy

číslo 21 - září 2023

Úvod

Obsah

Fotogalerie

Den otevřených dveří.....2-3

Stalo se

Den otevřených dveří.....4-5

To nejdůležitější z minulého měsíce.....6

Ze světa filmů

Tipy na co koukat.....7

Ze světa her

The Crew Motorfest.....8

Tvorba žáků

Joki: Záhadný svět (příběh na pokračování).....9-10

Soutěž

Tajná zpráva.....10

Ahoj všichni!

Holky a kluci, paní učitelky, páni učitelé,

Zase jedno léto pryč a jsme zpět ve škole. Tedy léto... Jako kdyby se rozhodlo tu s námi ještě chvíli počkat. Venku to vypadá spíš na srpen, než na září. Komu by se v tak pěkném počasí chtělo vysedávat ve škole?

Ale nedá se nic dělat. Škola volá. Snad budou mít alespoň učitelé to srdce a nebudou vás moc trápit písemkami hned na začátku roku.

Září už tradičně patří adaptačním kursům novopečených šestáků, kteří si teprve zvykají na druhý stupeň. Letos kromě toho slaví budova naší školy narozeniny - a hned sto padesát let od doby, co byla postavena její nejstarší část. Moc ráda bych věděla, jestli tu bude stát i za dalších sto padesát let, ale to už se asi nedozvím. Škoda...

Vaše Bystroočka.

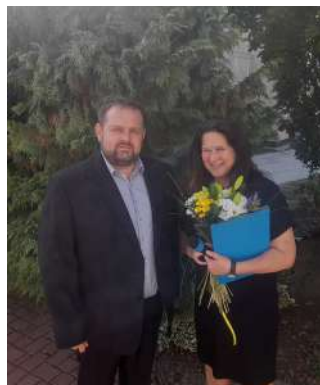

Bystřické pohledy. Měsíčník. Číslo 21. ročník 3.
Datum vydání: 2. 10. 2023. Vydává Masarykova
základní a mateřská škola Velká Bystřice, 8. května
67, 783 53. Časopis slouží pouze k potřebám
základní školy. Zodpovědná osoba: Ondřej Malíšek.
Kontakt: bystricke.pohledy@gmail.com

Fotoalbum

Hudební vystoupení, vzácní hosté, slavnostní proslovy. Na zahájení dne otevřených dveří nechybělo vůbec nic.

Fotoqalerie

I celá škola se
hodila do gala!

Den otevřených dveří

Stalo se

(u nás ve škole...)

V pátek 15. září u nás na škole proběhl den otevřených dveří. Zahájili jsme ho před školou, kde nás všechny přivítala paní ředitelka a následně nám ukázalo pár žaček jejich umění na flétnu.

Jak to probíhalo? V každé třídě a na chodbách byli rozmístěni žáci, kterých jsme se zeptali na pár otázek. Co mají v plánu dělat celou jejich službu? Na chodbách budou hlídat a vítat návštěvníky, a co ve třídách? Každá třída měla trochu odlišný plán na odpoledne. Někteří si připravili kvíz, někteří se koukali na dokumenty, hráli hry, povídali si, procvičovali angličtinu a hlavně představovali jejich třídu návštěvníkům.

A jak to vidí návštěvníci?

„Co všechno bylo jinak za jejich dob?“ zeptali jsme se.

„No bylo to všechno úplně jinak. Koridor nebyl zastřešený, takže jsme chodili po venku třeba když jsme šli do tělocvičny, která je pořád na stejném místě.“

Autor: Tereza Bártková, 9.C

Ale všem se tu samozřejmě s obdivem moc líbilo.

Taky jsme se zeptali jak vzpomínají na naši školu.

„Když jsem byla malá, tak jsme měli ještě lavice takové jiné“ začala, „Od páté třídy jsem měla jednu paní učitelku, která když jsem byla nemocná dlouhodobě, tak mě potom doučovala u sebe doma. Tak tu jsem měla moc ráda“,

vzpomínala jedna paní. A jak vzpomínali páni?:

„Většina je tu zrekonstruovaná, pamatuji si skákání ze schodů, chození na obědy a hlavně vzpomínám na moje spolužáky.“

Stalo se

Škola slaví 150 let

Den otevřených dveří začal uvítáním před školou. Uvítání se povedlo, nejprve měla proslov naše paní ředitelka, potom vystoupily žákyňe naší školy a zahrály na zobcovou flétnu. Po nich už paní ředitelka zahájila samotný den otevřených dveří.

My žáci jsme zatím šli na oběd a někteří pak měli pomáhat ve třídách. Jinak ostatní šli dom, nebo si omrknout s rodiči jak to vypadá v jiných třídách než jenom v té jejich. Já jsem se taky podíval po celé škole.

Dost návštěvníků si vzpomnělo na staré časy kdy sami do naší školy chodili. U vchodu se také prodával ALMANACH - shrnutí co se za školní roky dělo, jak vypadala škola kdysi a jak vypadá teď, historie, jména dřívějších učitelů a fotky ředitelů.

Každá třída měla hezkou výzdobu, proto bylo velmi těžké vybrat pár fotek do novin. Některé třídy počítaly počet návštěvníků a tak víme, že třeba 7.C navštívilo za 3 hodiny 23 lidí.

Autor: Lukáš Marek, 7.B

1879

Historické okénko

Všichni asi ví, že povinnou školní docházku u nás zavedla Marie Terezie. Dějepisní špti si možná vzpomenu i na rok 1774. Tak jednoduché to ale nebylo. Těžko můžete hnát děti do škol, když nemáte školy ani učitele. Navíc většina dětí v té době musela pomáhat při práci na poli a na nějaké učení prostě nebyl čas. Trvalo to dlouho, než se tahle povinnost stala skutečností - vlastně až od roku 1869 chodily všechny děti do školy, tak jak to známe dnes. Ale i tehdy se chodilo do školy jen osm let. Devítiletou povinnou školní docházku zavedli až komunisté v roce 1948.

Škola ve Velké Bystřici má navíc ještě delší historii. První školu tady založila Jednota bratrská už v roce 1560. V 18. století sloužila velkobystřická škola i okolním vesnicím a chodili do ní jak Češi, tak Němci. Tehdejší škola ale stála jinde. První budova naší dnešní školy byla postavena v roce 1873 a právě toto výročí si letos připomínáme.

V té době se ale ještě nejednalo o "základní" školu. Žáci chodili do tzv. "obecné" školy (přibližně náš 1. stupeň). Poté se mohli rozhodnout, jestli půjdou na měšťanskou školu (něco mezi naším 2. stupněm a střední školou) nebo gymnázium. Kdo se nedostal ani na jednu, musel si zbytek školní docházky odchodit v obecné škole. Jen to pro něj už byla celkem nuda - představte si čtyři roky tvrdnout v páté třídě!

28. září: **Den české státnosti** aneb svátek svatého Václava

Tento den si připomínáme každoročně 28. září, na svátek sv. Václava, který byl zavražděn roku 935 ve Staré Boleslavi svým bratrem Boleslavem. Také je to den, kdy byl vyvražděn rod Slavníkovců (995).

V roce 1929 se na počest tisíce let konaly velké oslavy zahájené den předtím proslovem prvního československého prezidenta T.G. Masaryka. Za protektorátu bylo také udělováno vyznamenání, štít zvaný Svatováclavská orlice. Za vlády KSČ se den sv. Václava neslavil, ale lidé si ho i tak připomínali.

Po sametové revoluci se proto objevily snahy o jeho zařazení mezi státní svátky. Státním svátkem byl vyhlášen roku 2000. Od té doby máme každý rok jeden zářijový den volna navíc.

Autor: Mikoláš Hlisenkovský, 8.B

Stalo se

Dny evropského dědictví: Ať žijí památky!

Dny evropského dědictví jsou akcí, která každoročně otevírá co nejvíce zajímavých a výjimečných archeologických památek, galerií, knihoven, technických památek, budov, objektů a i dalších prostor, v nichž všech je uchováno neuvěřitelně rozsáhlé množství sbírkových fondů a movitého kulturního dědictví.

U nás v České republice se nezpřístupňují pouze historické památky, které jsou oficiálně prohlášeny za kulturní památky, jako jsou známé hrady, paláce a katedrály, ale otevírají se i desítky dveří soukromých a veřejných budov (radnic, soudů, církevních institucí, škol, obytných domů atd.), které nebývají přístupny veřejnosti vůbec nebo pouze příležitostně a částečně.

Letos se tato akce konala ve dnech 9. - 17. září 2023 a to s tématem Život v památkách.

Autor: Barbora Plesková, 8.C

Ze světa filmů

Výběr redakce: Na co se podívat, když Hollywood stávkuje?

Už tradiční rubrika našeho časopisu pokračuje i v letošním roce. Budeme vám přinášet recenze i tipy, na co zajít do kina. Stříbrné plátno v létě opanovala růžová Barbie a jaderný Oppenheimer, nechyběl ani animovaný Spider-man. Teď se však zdá, že na další smršť bijáků si budeme muset počkat kvůli stávce amerických filmařů. Čím si tedy může milovník filmů ukrátit čekání?

Slunce, seno, jahody (1983)

Letní komedie Slunce, seno, jahody je úsměvným obrázkem ze života jihočeské vesnice. Zápletka se točí okolo studenta Šimona Pláničky, který do vesnice přijel na prázdninovou praxi. Chce tu v místním kravíně experimentovat s doживostí krav. Zpočátku o tom nechce nikdo ani slyšet, vše se ale změní, když se po vší rozkřikne, že Šimon je synem krajského funkcionáře...

Komedii natočil režisér Zdeněk Troška ve své rodné vsi Hoštice u Volyně, hrají v ní herci i neherci a jako kompars vystupuje téměř celá vesnice. Tento film mě moc bavil, je vtipný. Doporučuji shlédnout.

Green Lantern: Síla moci (2022)

Bývalý mariňák John Stewart byl vybrán za nového nositele prstenu síly, který mu umožňuje ovládat veškeré fyzikální síly vesmíru. Jako Green Lantern musí nyní vyšetřit okolnosti fatálního incidentu, během kterého zemřeli všichni členové Green Lantern Corps. Pátrání postupně odhaluje spiknutí, jež má za cíl rozpoutat meziplanetární válku... Green Lantern: Síla moci je 48. snímkem ze série DC Universe Animated Original Movies.

Spider Man: bez domova (2021)

Vůbec poprvé ve filmové historii je odhalena totožnost Spider-Mana a náš dobrý soused již nedokáže oddělit svou zodpovědnost superhrdiny od běžného života, čímž se jeho neblíží ocitnou ve velkém nebezpečí. Spider-Man požádá Doctora Strange, aby mu pomohl jeho tajemství obnovit.

Kouzlo však způsobí v realitě obrovskou trhlinu, jíž do světa proniknou ti nejmocnější zloduši, kteří kdy bojovali se Spider-Manem v jiných vesmírech. Peter tak musí překonat svou doposud největší výzvu, která navždy změní nejen jeho budoucnost, ale i budoucnost paralelních světů.

Ze světa her

Tropický automobilový zážitek: The Crew Motorfest

The Crew Motorfest je hra s úžasnou grafikou. Já měl pětihodinovou demoverzi, ale když vyšlo toto číslo, tak ta už není dostupná. A popravdě, těch pět hodin pro mě bylo spíš pět minut, protože mě tato hra moc bavila a věřím, že bude bavit i vás.

V úvodním videu se dozvíte, že závodíte na Havaji. Tvůrci se zaměřili na co nejvěrnější zpracování závodních aut a o auta tu jde především. Stejně tak ale můžete během hry získat motorky, letadla, lodě a všechny další možné stroje. Autoři slibují přes šest set typů dopravních prostředků, které budete moci řídit a pilotovat. V demoverzi máte na výběr také dva hudební playlisty. Podle mě je rozhodně nejlepší z nich Donut media.

Pokud máte The Crew 2 a bojíte se, že přijdete o svá vozítka, žádný strach. Všechna auta z předchozího dílu série by se vám měly přidat i do nové hry. Pokud se všechny tyto sliby podaří splnit, bude The Crew Motorfest rozhodně dobrá koupě.

Naše hodnocení:

90%

Platforma: PC, PlayStation 4, PlayStation 5, Xbox One, Xbox One X

Vydavatel: Ubisoft

+ vynikající grafika
+ hudební doprovod
+ hratelnost
+ velký výběr aut, letadel, motorek...

- spíš pro fanoušky motorových vozidel
- těžce návykové

Vydáno: 14. září 2023

Autor: Lukáš Marek, 7.B

Joki: Záhadný svět

Po loňském prvním pokusu o časopisovou povídku se vracíme s dalším příběhem na pokračování z pera Joki. Tentokrát se můžete těšit na delší příběh, který bude postupně vycházet v našem časopise po celé pololetí. Přejeme příjemné čtení.

Kde to jsem? Nic nevidím. Slyším zvuky kroků.

“Kdo tam je?”

“To jsem já,” odpověděl mi.

“Kdo já?”

“Ale ne, už zase...”

O čem to mluví? “Co se děje?” zeptám se.

“Ale nic. Víš, jak se jmenuješ?”

“Ne,” řeknu po pravdě.

“Sakra.” Chytl mě za ruku a někam mě vedl.

“Kam to jdeme?”

“Uvidíš.”

Najednou se objevila bílá obloha. Stáli jsme uprostřed louky, byla nádherná, plná kytek. V dálce jsem viděla velkou budovu.

“Co je to za budovu?” zeptala jsem se ho.

“Škola, do které budeš chodit se mnou,” odpověděl mi.

“Počkej, ani nevím, jak se jmenuješ. Probudila jsem se v tmavé místnosti bez ničeho a neznám ani svoje jméno a ty po mně chceš, abych chodila na nějakou školu. Nepřijde ti to divně?”

“Ani ne.”

“Jak, ani ne?!” vykřikla jsem.

“Ty si fakt nic nepamatuješ? No, to je jedno. Tato škola bude tvým domovem.”

“Furt nevím, proč bych tam měla jít!”

“Protože jsi kouzelnice a obyčejná dívka dohromady a to se jen tak nevidí.”

“Aha. Takže základní klišé. Výborně,” řekla jsem otráveně.

“Jaký klišé? A jo tak... Jinak pocházíš z rodu, který provozuje černou magii a tvoje rodina tě chce zničit.”

“Hmm... Vždyť to říkám. Klišé. Fakt nevím, jak jsem se tu ocitla, ale chci pryč a nechci mít s tímhle nic společného.”

“Co to říkáš? Jak nechceš mít nic společného? To máš blbý, jestli nechceš být zabitá, tak pojd se mnou,” rozčiloval se můj průvodce.

“Tak to těžko. Nej dřív mi něco řekni o sobě a o té škole. Pak možná půjdu.”

“Jako fakt?”

“Jo,” trvala jsem na svém. Nikdo mě tu nebude tahat do neznámých škol.

“Dobře, jmenuji se Filip. Je mi šestnáct a chodím do prvního ročníku. Tato škola se jmenuje Okurimono a je zaměřená na kouzla, lektvary, magii, jejich historii a tak.”

“Na jaká kouzla a magii?”

“Na různá,” pokrčil Filip rameny. “Ale magie jsou různé a ke každé patří jiná kouzla. Normální magie - normální kouzla, květinová magie - květinová kouzla. Myšlenková magie - myšlenková kouzla. Těch skupin je hodně.”

“Aha,” přikývla jsem. “A to je vše?”

“Ze základů asi jo.”

“Super. Nejdu tam.”

Filip na mě vytřeštil oči. “Cože? Jako fakt? Já se tu snažím a ty tam nepůjdeš? Můžu aspoň slyšet proč?”

Tvorba žáků

"To je jednoduchý. je sice moc hezké, že jsi mi o sobě něco řekl a o téhle škole taky, ale stejně nic nevím o sobě. Nic si nepamatuju. Ani nevím, jak se jmenuju. Kolik mám vlastně let? Ani vzpomínky nemám!"

"To je vše? Kvůli tomu, že nevíš, jak se jmenuješ a kolik ti je? Ježíš, tak ti dáme jméno a věk je stejně nepodstatný," mávl nad tím Filip rukou, jako by o nic nešlo. "Tak se budeš jmenovat třeba... Lily."

"Proč zrovna Lily?"

"Protože mám rád lilie. Stačí?"

"No dobře," vzdala jsem to. Co jsem taky mohla dělat? "Tak jdeme."

Došli jsme před školu. "Mám strach," řekla jsem Filipovi.

"Neboj. Budu furt s tebou," odvětil, aby mě uklidnil. Vešli jsme do budovy, chodba byla vyzdobená různými plakáty s květinami. Zeptala jsem se Filipa, proč tu jsou všude květiny.

"Protože představují třídy. Šestý ročník označuje lilie," ukázal, "nebo první ročník, což jsme my, má ve znaku kopretinu." Zeptala jsem se ho na ostatní třídy a začal vyjmenovávat: "Druhý ročník je pivoňka, třetí ročník je ibišek, čtvrtý ročník je fialka, pátý růže."

"A proč se jmenují po květinách?"

"To vlastně nevím, ale každá třída má něco z té své květiny."

Moc jsem tomu nerozuměla, Filip mi to musel vysvětlit. "No, třeba třída Růže je pichlavá - tím myslím, že jsou většinou zlí a vždycky umí říct něco, čeho litují. A přesně taková je i růže. Když se o ní píchneš, tak to taky bolí."

V chodbě bylo hodně lidí, někdo stál přímo za mnou. Sleduje mě? To asi ne, před chvílí jsem přišla. Měla jsem ale pocit, že mě někdo sleduje. Otočím se, ale za mnou nikdo, asi se mi to jenom zdálo. Jenže po pár minutách je pocit zpátky. Místo, abych se otočila, zatahla jsem Filipa za rukáv. Nic se nestalo, tak jsem zašeptala jeho jméno: "Filipe."

"Ano?" řekl mi.

"Stojí za mnou někdo? Dívá se na mě někdo?"

"Ne, proč?"

"Jen mám takový divný pocit..."

Za chvíli se to zase stalo, ale ten pocit byl silnější, takže jsem to nevydržela a otočila se. Někdo tam byl, díval se na mě, tak jsem rychle zatahala Filipa za rukáv. "Filipe, kdo je tam to?!" ukazuji na tu neznámou osobu.

"To je..." ani nedořekl větu...

a POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Soutěž

//-./-./-.-/--..//-.//-.//---/..-/....---//
-..//..//..-./..//-.//-.//---/..-/..-./..//..-./....//
-.///...//..-./..-./..//---/..-/..-./..-./..-./..//

Tajná zpráva

Znáte Morseovu abecedu? Pokud ano, máte napůl vyhráno. Do časopisu nám přišla tajná zpráva, za jejíž vylúštění nabízíme sladkou odměnu!

Stačí přepsat zprávu z morseovky do běžné latinky a do 15. října nám poslat odpověď na e-mail: bystricke.pohledy@gmail.com

Ze správných odpovědí vylosujeme 3 vítěze.

Náš tým:

Redaktoři:

Barbora Plesková, 7.C

Mikoláš Hlisnikovský, 7.B

Lukáš Marek, 6.B

Jakub Finger, 7.C

Tereza Bártková, 9.C

Fotografie:

Lukáš Marek, 7.B

Ilustrace:

Nela Dvořáková, 8.B

Šéfredaktor:

Ondřej Malíšek

**Zúčastnili jste se nějaké soutěže?
Chystáte se na školní výlet? Pořádáte
nějakou školní akci? Tvoříte a chcete se
pochlubit svým dílem?**

Napište nám!

Náš email: bystricke.pohledy@gmail.com
Budeme se těšit na nápady a zážitky žáků, učitelů
i rodičů